

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 44 - květen 2007

PUC LÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Na konci dubna byla škola
plná čarodějnic a čarodějů
str. 21 puclik.com

PÁR SLOV ÚVODEM

Začínají školní výlety, venku je krásně a teplo – neklamná známka toho, že se blíží konec školního roku. Deváťáci mají za sebou přijímačky na střední školy a naprostá většina z nich už v této chvíli ví, do které školy se v září vydá. Jasně už mají také pátáci, kteří se hlásili na gymnázium nebo do počítačové třídy.

Je před námi tedy několik posledních týdnů školního roku, které, jak už to na konci bývá, budou asi trochu více prošpikovány písemkami, testy a zkoušením, protože učitelé se budou snažit získat ještě nějaké známky pro závěrečné hodnocení. Snad se vám tedy podaří proplout tímto obdobím bez šrámů na duši i v žákovské knížce.

No a co my v redakci? Co nejvíce jsme se snažili, abychom stihli vydat tohle čtyřiačtyřicáté číslo včas a do konce školního roku pak stihli připravit ještě jedno závěrečné. To bude věnováno především školním výletům, jejichž hlavní část je právě před námi. Budeme ale potřebovat vaši pomoc, sami to určitě nezvládneme.

V tomto čísle je snad nejdůležitějším tématem možnost adopce dítěte z nějaké chudé země na dálku, určitě si přečtete článek na straně 4, protože o konečném výsledku bude rozhodovat hlas každé třídy. Pozornost jsme věnovali přijímacím zkouškám, čarodějnicím, nechybí ani tradiční rubriky a články mapující poslední události u nás ve škole.

Tak hezké počteníčko...

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 21.-24. 5. 2007 **Trosečník 2007**
zážitkový pobyt pro 7. třídy
v rekreačním středisku Zubří
- 1. 6. 2007 **Den dětí**
zábavný program tříd

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Paní učitelka Plevová při výuce chemie dbá na bezpečnostní předpisy, to jí rozhodně chválíme. Nedávno si dokonce při jednom pokusu nasadila lyžařské brýle. Kdo ví, třeba příště přijede na sáňkách a bude mít boxerské rukavice...
- Pan učitel Matejka byl přistižen, jak si při dozoru na chodbě v přízemí nahlas zpívá. Asi mu tam bylo samotnému smutno a chtěl se rozveselit. Zdá se nám, že je to bezvadný nápad hodný následování. Bylo by určitě hezké, kdyby učitelé na chodbách při dozoru nahlas zpívali. U žáků by to určitě vzbudilo zájem – nebo možná zděšení...
- Zdeňkovi Starému ze 6.C se povedl opravdu podivuhodný kousek – při zkoušení ve fyzice si vytrhl poslední mléčný zub, který mu ještě v puse zbyl. Jestli to bylo z nervozity nebo z přílišného zaujetí se nám nepodařilo zjistit, v každém případě to udělal tak rychle a šikovně, že si toho ani paní učitelka Břečková nevšimla.
- S blížícím se koncem školního roku stále více přibývá zničených a poškozených věcí. Skoro každý den je v některé třídě utržená fontánka na pití, denně jsou ulomené petličky k zámekům u skříněk v šatně, pravidelně se láme klika u vstupních dveří do šatny, které mnozí žáci zásadně otvírají nohama. Vy opravdu chcete chodit do školy, ve které je všechno zničené a zdevastované?
- Stala se věc skutečně nevídaná – členka redakční rady Dita Niesnerová poprvé odevzdala svůj článek v dohodnutém termínu. Dito, jsme v šoku, ale v příjemném. Jen je škoda, že to přišlo až takhle na úplný konec...

OBSAH

§ Pár slov úvodem	2
§ Co nás čeká	2
§ Puclíkova šuškárna.....	2
§ Školní výlety	3
§ Čarodky v předstihu	3
§ Adopce na dálku	4
§ Přijímačky	6
§ Beseda s požárníky.....	7
§ Jsi správný rodák?	7
§ Vyzvídali jsme.....	8
§ Anketa	10
§ Fotosoutěž	11
§ Netradiční dny	12
§ Výlet do televize	13
§ S Ezopem o drogách.....	13
§ Tokio Hotel.....	14

PUCLÍČEK

§ O korunu Karla IV.	15
§ Školní družina ve Slavkovicích.....	16
§ Týden bezpečnosti	18
§ Čarodějnice na 1. stupni.....	21
§ Den Země	23
§ Rozcvičky podruhé	24
§ Tvořivá dílna	24

ŠKOLNÍ VÝLETY

Zrovna začala „sezóna školních výletů“, a tak se určitě všichni těší, až se uskuteční právě ten jejich. Ti, co v minulých letech nezažili zrovna skvělý výlet, si to určitě mohou vynahradit, ale nejvíce si to bezpochyby užijí deváťáci – vždyť je to naposled!!!

Jedni z prvních, kteří si už svůj výlet odbyli, je 9.B, která jela do Českého ráje. My ostatní se budeme spoléhat na skvělé nápady našich třídních učitelů. Školní výlety jsou tu hlavně proto, abychom si užili aspoň trochu legrace, i když té si užijeme dost i ve škole, pracovali jako kolektiv a v neposlední řadě si odpočinuli od školy, když nám někteří učitelé dávají tak zabrat.

Takže si výlet pořádně užijte!

Dita Niesnerová, 9.C

Čarodky v předstihu

Dne 20. dubna 2007 vyrazila většina naší třídy 7.C k našemu spolužákovi Adamu Zavřelovi do Radešínské Svatky. Akce nesla název „ČARODĚJNICE V PŘEDSTIHU“.

Když všichni šťastně dorazili na místo konání, přesunuli jsme se k ohništi. My holky jsme přijely v originálních kostýmech čarodějnic. Není tedy divu, že když nastala volba MISS ČARODĚJNICE 2007, neměli to kluci vůbec jednoduché. Po dlouhém rozhodování se absolutní vítězkou stala naše paní učitelka Hnízdilová.

Nechybělo ani opékání buřtů. Když si všichni pochutnali, následovaly další a další soutěže - od amerického fotbalu až po „schovku“. Všichni byli ve velmi dobré náladě, a tak se není čemu divit, že se večer nikomu nechtělo domů. Není nad spoustu legrace v dobrém kolektivu! Myslí, že celá třída se už těší na příští rok, až se celá akce zopakuje.

Tímto bych chtěla poděkovat paní učitelce Hnízdilové za to, že pro nás organizuje tak super akce!!!!

Kateřina Houserová, 7.C

ADOPTCE NA DÁLKU

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

V loňském školním roce odstartoval dlouhodobý charitativní projekt s názvem „Všude tam, kde je člověk, je místo pro dobrý čin“. Ústřední myšlenkou tohoto projektu je podat pomocnou ruku těm, kteří ji potřebují, nabídnout to, co je pro nás a naše děti naprostou samozřejmostí a jinde jen mnohdy nedostupným přáním. **Forma pomoci ale nespočívá v tom, že žáci přinesou určitý finanční obnos, který dostanou od rodičů, ale v tom, že svojí vlastní aktivitou získají prostředky, které dále poputují k potřebným.**

Co je to adopce na dálku?

Je to projekt, který je zaměřen na trvalou pomoc dětem v chudých zemích světa. Jedná se o děti z nejchudších rodin, mnozí z nich jsou sirotci.

V čem tato pomoc spočívá?

Finanční podpora umožní absolvovat dětem všeobecné vzdělání. Zahrnuje úhradu školného, školních pomůcek, povinné školní uniformy a zabezpečení základní lékařské péče.

Kdo tuto pomoc organizuje?

Organizace s názvem Arcidiecézní charita Praha, která založila už v roce 1993 projekt ADOPTCE NA DÁLKU, má tedy bohaté zkušenosti a je léty prověřená.

Jak se dozvíme o tom, zda finanční prostředky doputovaly na správné místo?

Docela jednoduše – dvakrát za rok obdržíme dopis od adoptovaného dítěte spolu s vyjádřením školy, kterou navštěvuje.

Co je vaším úkolem?

Vybrat jedno z uvedených dětí, kterému byste rádi pomohli.

Jak bude výběr probíhat?

Každá třída naší školy si provede svoji volbu a poté prostřednictvím svého třídního učitele, který obdrží hlasovací kupón, předá výsledek k dalšímu zpracování.

Naše škola se už šest let věnuje a nadále bude věnovat ekologické výchově. Je dokonce pilotní školou Klubu ekologické výchovy - jednou ze čtrnácti v celé republice. Proto se přímo nabízí otázka, zda by se nenašla činnost, při které dochází nejen ke zhodnocení nějaké konkrétní suroviny, která by jinak zakončila svoji pouť v odpadkovém koši, ale dá se při ní získat i nějaký peníz.

Hledání něčeho, co splňuje právě tyto požadavky, nebylo zas tak úplně jednoduché. Přece se to však podařilo – nic těžkého a složitého, ba naopak jednoduchost a nenáročnost – **sběr a sušení pomerančové nebo citrónové kůry.**

Dosud proběhla čtyři kola výběru, páté už klepe na dveře (od 21. do 25. května). Podařilo se odeslat **558,63 kg** kůry a získat tak **5 246 Kč**. Díky této částce je možné pustit se do konkrétní pomoci, kterou je v našem případě tzv. adopce na dálku.

V úvodu bylo zmíněno, že se jedná o dlouhodobý projekt. Ano, je to tak, je to vlastně běh na dlouhou trať. Jako škola se právě teď staneme „adoptivními rodiči“, máme možnost nasměrovat život jednoho človíčka, splnit jeho přání, pomoci mu v jeho nelehkém životním údělu.

Není to ale jenom ta naše možnost pomoci, ta naše imaginárně podaná ruka, ale i přijetí zodpovědnosti za někoho dalšího, řečeno slovy lišky z knihy Malý princ od Antoina de Saint-Exupéryho: „Stáváme se zodpovědnými za to, co jsme k sobě připoutali“.

Čtyři výběrová kola pomerančové kůry jsou jen prvním krůčkem, za kterým musí přijít řada dalších, aby naše touha pomoci nezůstala jen touhou, ale stala se i skutečností.

Pavithra

- Země: Indie
- Roční příspěvek: 4900 Kč
- Věk: 11 let
- Rodiče: oba
- Sourozenci: 2
- Chce být: právníčkou

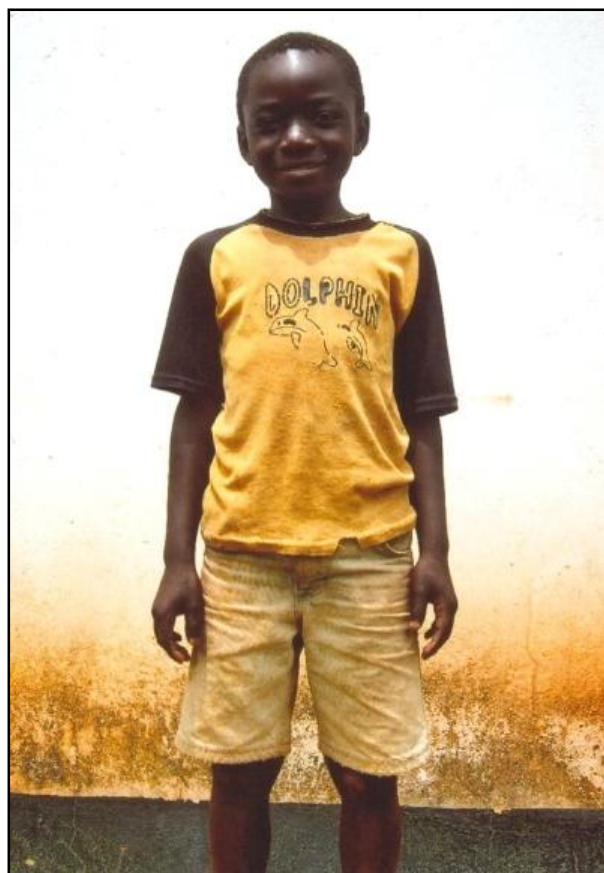
Pavithra je velmi chytré děvče. Pilně pracuje a ve škole je aktivní. Oba rodiče pracují, ale jejich výdělek (850 rupií) je tak malý, že stěží pokryje nutné běžné výdaje a rozhodně nestačí na výdaje za vzdělání.

Gabriel

- Země: Zambie
- Roční příspěvek: 5000 Kč
- Věk: 10 let
- Rodiče: matka, otec zemřel
- Sourozenci: 1
- Chce být: učitelem

Gabriel někdy zlobí a někdy je velmi tichý. Se svými vrstevníky si dobře rozumí, je živý, umí říct abecedu, každý den chodí do školy. Gabriel žije u své tety a strýce už šest let, od smrti svého otce. Jeho matka žije v Chingole (město v Copperbelt, 200 km od Solwezi), ale neviděla Gabriela od roku 2001. Jeho strýc pracuje jako hlídač pro bezpečnostní službu. Rodina si může dovolit jíst dvakrát denně. Gabriel se o svou příkrývku dělí se dvěma bratřenci.

No a je to tady! Ten nejstarší ročník na této škole – „devítky“ – má za sebou přijímací zkoušky na střední školy, ze kterých byla většina docela vyklepaná. Najdete samozřejmě i někoho, kdo byl na školu přijat bez zkoušek, ale můj případ to teda nebyl. Mě čekaly zkoušky v pondělí 23. dubna 2007, a to na novoměstské gymnázium.

Když jsme vstupovali 1. září 2006 do školních a poté i třídních dveří, většina z nás ani nevěděla, kam půjde. Všichni to brali jako ještě docela dost vzdálenou budoucnost. No a s učením? To jsme taky nezačali zrovna nejlíp – důvodem byla jistě únava z prázdnin **J**. Prostě byly to krušné začátky posledního roku na této škole, ale úspěšně jsme se přes ně přenesli. Čas ubíhal, někdo si už udělal jasno, ale někteří se rozhodli až ve chvíli, kdy museli téměř odevzdávat přihlášky - no a to byl vlastně i můj případ. Ale i tak byla „teprve“ polovina února a do zkoušek je času dost. Nebo alespoň to jsem si v tu chvíli myslela, jenže čas se neřídí podle nás, ale jde vždy stejně a v tuto chvíli je spíš proti nám. Samozřejmě jsem měla ze zkoušek strach, i když na gymnáziu zase až tolik uchazečů nebylo. „Jenže co když já budu zrovna ta, která pohoří?“ tak přesně to jsem si říkala. Někteří se na přijímačky připravují více a někteří méně, ale to je tak úplně každý rok.

přijímačky

Eliška Kuběnová, 9.C

Čas ubíhal – do zkoušek byl měsíc, čtrnáct dní, týden, jeden víkend a najednou jsme se probudili a byl tady den D. Někteří jistě nemohli ani dospát a někteří byli úplně v pohodě, tak jako každý jiný den. No a jak naše zkoušky vlastně probíhaly? Na každé škole se to samozřejmě trochu liší, ale my jsme nejprve absolvovali diktát a poté větný rozbor. Po hodinové „mordě“ s češtinou jsme měli asi krátkou pauzu, kdy jsme všichni vyběhli ze tříd a sdělovali si, jak se nám u zkoušek vedlo.

Po přestávce nás čekala matematika, ze které měla většina žáků docela strach, ale podle mě byla snad i lehčí než čeština – a to už je co říct. S matematikou jsme se trápili taky hodinu, což bylo docela dost času. Skončila matika a měli jsme po zkouškách. Na to, jak dlouho jsme měli strach z přijímaček, jsme to měli za dvě a půl hodiny za sebou. Každý se rozešel do svých domovů a odpoledne okolo páté hodiny jsme se znovu potkali na chodbách, protože jsme se přišli podívat, jak jsme vlastně dopadli. Já jsem měla obrovskou radost, protože pro mě byly přijímací zkoušky úspěšné a jsem tedy budoucí studentkou gymnázia. Ve středu jsme měli oficiální vyhlášení, kde jsme mimo jiné nahlásili náš druhý jazyk, který se budeme učit. A to byla vlastně závěrečná tečka za naším velkým krokem do budoucna.

GRATULUJI všem, kterým se přijímací zkoušky povedly – i když třeba na druhý pokus. A jestli je mezi deváťáky někdo, kdo to ještě ani teď nemá jisté, tak mu držím pěsti, ať má hodně štěstí...

Veronika Musilová, 9.A

BESEDA S POŽÁRNÍKY

Žáci 9. ročníku se v rodinné výchově věnují tématu Ochrana člověka při mimořádných událostech. Jednou z mimořádných událostí, se kterou se můžeme kdykoli setkat, jsou požáry. A kdo toho ví o požárech nejvíce? Požárníci. Proto se naši devátáci vydali na exkurzi právě k nim.

Třída 9.A měla možnost se podívat k místním hasičům a také si prohlédnout věci, které za normálních okolností není příliš časté spatřit. Z této malé ukázky máte možnost se alespoň dozvědět, jak to tam přibližně probíhalo.

V první řadě jsme byli seznámeni s tím, jak se chovat v případě požáru, na která telefonní čísla volat, s nejčastějšími příčinami vzniku požáru. Dozvěděli jsme se, jak jsou vlastně hasiči oblékáni a které přístroje jim pomáhají v jejich práci. Nejprve nám předvedli, jak by měla vypadat správná kombinéza, z jakého by měla být materiálu a ostatní důležité věci. K pořádné výbavě oblečení bezprostředně patří i helma a nám byly předvedeny dokonce dva typy.

Jak jsem se zmínila, tak nám hasiči předvedli i nějaké své přístroje. Jedním z nich byla vzduchová bomba. Dokonce si jeden spolužák vzduchovou bombu vyzkoušel a mohl se na vlastní kůži přesvědčit, jak to vlastně funguje.

V poslední řadě jsme měli možnost se podívat do pravého hasičského auta. Tato část prohlídky se nám líbila nejspíš nejvíce. Děkujeme tímto panu Lankašovi a panu Novákovi za zajímavý výklad a názornou prohlídku.

Jsi správný rodák?

Mgr. Marcela Slámová

Dne 9. května 2007 se v Kulturním domě v Novém Městě na Moravě uskutečnila tradiční soutěž zaměřená na historii a současnost Nového Města na Moravě a jeho okolí. Za naši školu soutěžila dvě čtyřčlenná družstva ve složení:

6. B – Lukáš Badalík, Alžběta Greplová, Klára Macháčková, Tereza Petrová

6. C – Karolína Bednářová, Tomáš Kadlec, Klára Rosecká, Michal Trödler

Soutěž probíhala ve čtyřech kolech, ve kterých soutěžní družstva získávala za správně zodpovězené otázky erby Nového Města. Prvním kolem byla prezentace předem připravené práce na téma „Co bych třemi přáními změnil v Novém Městě na Moravě pro svého kamaráda s handicapem?“

Naše družstva se představila krátkou scénkou (6. B) a prezentací elektronicky zpracované práce (6.C), která byla sestavena z fotografií poukazujících na konkrétní požadavky pro pomoc kamarádovi se zdravotním postižením. Obě práce byly ohodnoceny maximálním počtem erbů. Další kolo skrývalo záludnosti v podobě nelehkých otázek z historie a současnosti, jako třetí přišla na řadu pantomima, při které část družstva předváděla některou z novoměstských ulic a ostatní hádali její název. V posledním kole museli soutěžící zapojit fantazii a rozpoznat historické předměty a historické fotografie Nového Města na Moravě, které do soutěže zapůjčilo Horácké muzeum.

S největším počtem získaných erbů zvítězilo družstvo žáků 6.C naší školy. Také soutěžící z 6.B úspěšně obsadili medailovou pozici a obdrželi diplom a drobné dárečky. Poděkování za účast patří všem soutěžícím i jejich spolužákům, kteří je během soutěže podporovali.

VYZVÍDALI JSME...

...tentokrát u paní učitelky Břečkové

Jak dlouho učíte na naší škole? Proč jste se rozhodla zde učit?

Na naší škole učím už dlouhou dobu. Školu jsem navštěvovala již jako žákyně, bydlím v Novém Městě na Moravě, a proto jsem byla ráda, když po absolvování vysoké školy v roce 1967 bylo na této škole místo a já mohla nastoupit jako učitelka.

Kde jste studovala? Co vás vedlo k tomu stát se učitelkou?

Studovala jsem Pedagogickou fakultu v Brně, obor fyzika – základy průmyslové výroby. Odmala jsem si přála být učitelkou nebo prodáváčkou a se svými kamarádkami jsme si na tyto profese hrály. Jezdila jsem jako vedoucí na letní dětské tábory a práce s dětmi se mi vždy líbila.

Co si myslíte o dnešní mládeži?

Myslím, že ani dnes není mládež špatná, ale jsou samozřejmě výjimky.

Máte nějaké koníčky?

Mými koníčky je samozřejmě škola (jinak bych tu tak dlouho nevydržela), zahrádka, sport, chalupa a vnoučata.

Čeho si vážíte?

Nejvíce si vážím svého zdraví a dobrých lidí kolem sebe.

A teď něco z dějepisu, co jsou to rejzy?

Dějepis jsem nikdy neměla ráda, nerada jsem se ho učila, ale léty jsem nabyla vědomosti a zkušenosti, takže vím, že rejzy jsou „spanilé jízdy husitů“.

Jaké předměty vyučujete a jaké jste měla ráda na škole?

Vyučuji fyziku a praktické činnosti, které jsem vystudovala, ale pro zpestření jsem za ta dlouhá léta učila hudební výchovu, tělocvik, zeměpis, pozemky, vaření a také osm roků německý jazyk.

Co vás pobaví?

Pobaví mě dobrý film, vtip (slušný), kniha, ale také někdy žáci před tabulí. To se dozvím věci! Někdy je to spíše k pláči.

Jste jako učitelka spíše přísná, nebo naopak mírnější?

Jsem jako učitelka spíše přísnější, ale ráda se zasměji a udělám i legraci.

Máte ráda Velikonoce?

Velikonoce mám ráda jako svátky, které vítají jaro, ale nelíbí se mi, jak je oslavují někteří mládenci.

*Rozhovor připravily Barbora Dutková
a Vlasta Janíčková, 7.C*

Anketa

tentokrát filmová...

Minule jsme v anketě zkoumali vaše znalosti a postřeh, tentokrát jsme ale zamířili do oblasti filmu. Zajímali nás vaši oblíbení herci, vaše oblíbené filmy a vůbec vše, co s filmem souvisí.

- 1. otázka:** Který tvůj nejoblíbenější film a proč?
- 2. otázka:** Který je tvůj nejoblíbenější herec a proč?
- 3. otázka:** Jakým typům filmů dáváš přednost a proč?
- 4. otázka:** Víš, ve kterém filmu zazněla věta: Chčije a chčije...?
- 5. otázka:** Víš, co znamená slovo BIOGRAF?
- 6. otázka:** Máš radši hrané nebo animované filmy?
- 7. otázka:** Navštěvuješ často kino?
- 8. otázka:** V dnešní době letí video a hlavně DVD, půjčuješ si často filmové nahrávky domů?

Jirka Libra, 4.B

1. Krteček – líbí se mi jeho hromádka
2. Jiří Lábus – máme stejné křestní jméno
3. Horory, jsou kruté
4. Ne
5. Ne
6. Hrané
7. Moc ne
8. Ano

Lucie Kostecká, 7.B

1. Zaříkávač koní, mám ráda koně
2. Brad Pitt, je hezkej
3. Romantický, není tam krev
4. V tom starým
5. Ne
6. Animované
7. Ne
8. Ne

Robin Fuksa, 5.B

1. Matrix – bojové umění
2. Keanu Reeves – hrál v Matrixu
3. Komédie, ve kterých je smích, a horory pro jejich napětí
4. Na samotě u lesa
5. Ne
6. Hrané
7. Ano
8. Ano

Tereza Nečasová, 6.A

1. Pat a Mat, pamatuju si ho z dětství
2. Louis de Funés, je s ním sranda
3. Komédie, protože se ráda směju
4. Ne
5. Ne
6. Animované

7. Ne

8. Ne

Helena Nosková, 8.B

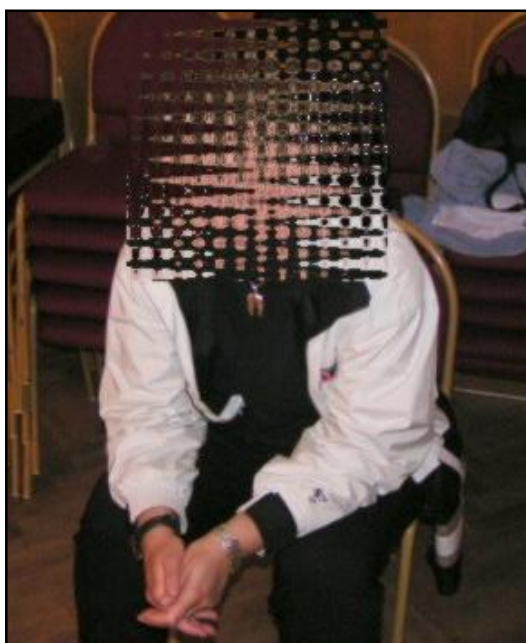
1. Gotika, je to horor
2. Tom Druide, dobře hraje
3. Horory – tajemný, zábavný
4. Na samotě u lesa
5. Dříve kino
6. Hrané
7. Ano
8. Ne

Paní učitelka Rymešová

1. Stříhoruký Edward
2. Johnny Depp, umí dobře hrát
3. Sleduju všechno
4. Na samotě u lesa
5. Kino
6. Hrané
7. Občas
8. Ne

Lucie Hadačová, 8.C	Karolína Bednářová, 6.B	Vojtěch Tulis, 7.C
1. Panic je nanic, je to sranda 2. Brad Pitt, líbí se mi jeho humor 3. Komédie, protože je to sranda 4. Ne 5. Kino 6. Hrané 7. Ano 8. Ne	1. Piráti z Karibiku, protože tam hraje Johnny Depp 2. Johnny Depp, je hezkej 3. Dobrodružný, protože je tam napětí 4. Ne 5. Kino, promítačka 6. Animované 7. Ano 8. Ne	1. 300: bitva u Thermopyl 2. Vengstone Miller, je dost hustej 3. Historický, zajímá mě historie 4. Ve všech 5. Starověké kino 6. Hrané 7. Ne, tak třikrát do roka 8. Párkrát jsem si půjčil

Anketu připravily Dominika Kutílková, Marie Měcháčková a Kristýna Jančíková, 7.

Zdravíme všechny nadšence, kteří jsou i ve dnech, kdy je všude plno sluníčka, ochotni se zamyslet nad naší soutěží. Minulé kolo nebylo jednoduché. Přesto paní učitelku Matouškovou poznali téměř všichni tipující. Paní učitelka již sice tělocvik neučí, ale na místě rozhodčího ji poznalo 23 soutěžících. Pouze tři lístky byly se špatnou odpovědí a jeden byl anonymní. Kdo tedy dostane odměnu?

Kristýna Zdražilová - 8. A

Lukáš Buchta - 7. C

Markéta Horáková - 8. A

V tomto kole jsme si opět ošklivě pohráli s jedním členem pedagogického sboru. Lépe řečeno s jeho fotografií. Uhádnete, kdo je nyní obětí našich šprýmů? Své odpovědi se jménem a třídou vložte do redakční schránky Puclíka u kabinetu VT nebo nám ji emailněte na adresu

puclik@nmnm.cz. Je to pro letošní školní rok poslední fotosoutěž. Hodně štěstí při hádání. Termín odevzdání odpovědí je **do 31. května 2007**.

Pyžamový den

V pátek 30. března 2007 to ráno ve škole vypadalo normálně jako každý den. Před první hodinou se ale udělala fronta na dívčích WC, protože se holky šly převléknout do pyžam – jet a jít v nich z domu by už byl asi moc velký trapas. Kluci to neřešili, převlíkli se ve třídě. Někteří vypadali vážně věrohodně, jako kdyby se chystali spát! Ale neusnul nikdo...

Původní nápad byly sice noční košile, ale to by díky klukům nemuselo dopadnout dobře, a proto se všichni rozhodli pro pyžama. O velké přestávce vzbudili zájem asi půlky školy, protože na chodbě v 1. patře byla taková zácpa, že ti, kdo mají klaustrofobii, by asi měli problém. Foťák působil na „pyžamáře“ jako úplný magnet!

Menší problémy nastaly 3. hodinu – tělocvik. Někteří cvičili v nočních úborech, jiní ve cvičebních. To měli ještě štěstí, že byli v tělocvičně a nešlo se ven. Všichni učitelé to ale brali s humorem – paní učitelka Břečková hodnotila, kdo má nejhezčí pyžamo, a pan učitel Jurek dal dokonce k dobru svůj zážitek ze školních let: Vsadili se, kdo si přinese do školy pomůcky v nejoriginálnějším zavazadle. Vyhrál kluk, co měl věci v kleci na kanáry.

Pyžamový den byl určitě zpestřením někdy nudných dnů, ale význam – asi ten, že se vracíme ze školy unavení, a proto tento pyžamový protest – nejspíš moc nesplnil, protože zkoušení neušli ani „pyžamáři“, a že by měl protest vliv na nějaké změny ve vyučování, to taky nevypadalo – jen se o tom vedly debaty a bylo nejen na naší radě, ale po celé škole co řešit.

NETRADIČNÍ DNY

Adéla Šujanová, 8.C

OBČAS JE FAJN SI JEN TAK ZABLBNOUT

Den převleků

V úterý 24. dubna 2007 chodilo po škole docela dost lidí v různých převlecích. Konal se „netradiční den“. Od pátku visely po škole papíry s informacemi, a proto se tentokrát zapojilo víc tříd než při pyžamovém dni. Objevily se převleky jako montérky, pyžamo, fotbalový dres, ale taky byl k vidění kněz, zajíc, princezna, děvka, feťačka, někdo přišel, jako kdyby šel z pláže atd. Fantazii projevila naše škola docela velkou.

Někteří šli takto vymódění i na město o volné hodině a následně na odpolední vyučování, jiní to po obědě vzdali. Jen devátáci se nějak moc nezapojili, když tu vlastně den předtím ani nebyli. Někteří litovali, že se jejich třída neúčastnila, jiní byli rádi, že do toho nešli. Nejvíc se zase angažovala 8.C, ve které to zase všechno vzniklo.

Učitelé to brali zase s humorem, paní učitelka Břečková si dokonce vypůjčila kousek převleku a ochotně pózovala! Zkoušení a písemky nám ale neodpustili. Někteří z učitelů se nechali slyšet, že kdyby se to ještě více rozšířilo, že by do toho šli s námi. Možná příště – jestli ještě nějaké bude... V budoucnosti určitě.

VÝLET DO TELEVIZE

Katka Houserová, 7.C

O velikonočních prázdninách, přesněji tedy 5. dubna 2007, zorganizovala paní učitelka Poláčková výlet do Prahy, kterého se mohli zúčastnit jak děti, tak i rodiče. Brzy ráno jsme se sešli u kulturáku, a když přijel autobus, mohli jsme vyrazit.

Naší první zastávkou byl zámek Žleby nedaleko Kutné Hory. Zámek byl sice krásný a velmi zajímavý, ale myslím si, že mluvím za všechny, že už jsme se všichni během prohlídky viděli na Kavčích horách. Po hodinové procházce zámeckými chodbami jsme usedli plní očekávání na svá sedadla a pokračovali v cestě do Prahy. Jak už jsem řekla, následovala návštěva Kavčích hor. Všichni jsme byli hrozně natěšení, až budeme moci prozkoumat prostory České televize. Než přišel pan průvodce, byli jsme rozděleni na dvě skupiny. Zatímco jsme procházeli různými studiemi, druhá skupina měla volno. Měli jsme možnost navštívit i kostymérny, což se všem asi líbilo ze všeho nejvíc. Byla u toho děsná sranda! Jediné, co by se dalo vytknout, je, že jsme měli na vyzkoušení kostýmů strašně málo času. Viděli jsme také maskérnu, kulisy - například pořadu Sama doma aj.

Když skončila úžasná prohlídka míst, která nejsou k vidění každý den, měli jsme volno zase my. Asi tak dvouhodinovou pauzu si užil každý po svém. Někdo „číhal“ na známé osobnosti, někdo se zase šel projít po okolí Kavčích hor apod. Já se svou nejlepší kamarádkou jsme se usadily v recepci televize a vybaveny foťákem jsme čekaly, jestli nezahlédneme někoho známého. Čekání se vyplatilo. Umožnilo nám to potřást si rukou například s panem Jiřím Krytinářem nebo Miroslavem Táborským.

Když skončila prohlídka i druhé skupině, vydali jsme se bohužel zpět k autobusu. Cesta domů byla dlouhá. Domů jsme dorazili unaveni po dlouhém dni, ale byli jsme plni úžasných zážitků. Byl to super den!!!

S EZOPEM O DROGÁCH

Když k nám ve středu 25. dubna 2007 přišly pracovnice z Ezopu, byli jsme velice mile překvapeni. Tato návštěva byla zaměřena především na drogy. Otevřeně jsme mluvili a říkali jsme své vlastní názory, aniž jsme se museli stydět.

Hráli jsme různé hry, například jsme si sepsali na papírky své kamarády, záliby, své kladné vlastnosti a další věci. Pracovnice z Ezopu si zahrály „na drogy“ a nějaké papírky každému odebraly. Některým žákům nějaké zbyly, jiní neměli nic. Cílem této hry bylo uvědomit si, co nám mohou drogy vzít. Potom jsme se rozdělili do skupin a každá skupina měla přidělenou jednu skupinu drog, se kterou měla seznámit ostatní spolužáky.

Bylo to velice zajímavé a poučné. Myslím, že nám to určitě mnoho dalo. Já osobně se velice těším na další návštěvu Ezopu, kterou bychom měli mít asi za měsíc.

Barbora Dutková, 7. C

TOKIO KONCERT V SAZKA ARÉNĚ HOTEL

Irena Vítková, 9.C

Spousta z nás určitě sleduje, co se děje nejen na naší, ale i světové hudební scéně. Takže všichni jistě víte, že se 3. dubna 2007 v pražské Sazka Aréně konal koncert skupiny Tokio Hotel. Snad není nikdo, kdo by o téhle německé čtveřici neslyšel. A každý má na ně také svůj názor. Mně a kamarádce se líbí, proto jsme samozřejmě na téhle akci nesměly chybět!!!

Koncert začal s hodinovým zpožděním, a tak jsme měly spoustu času seznámit se s ostatními fans. Docela nás překvapilo, kolik se na Tokio Hotel přišlo podívat kluků! Přitom žádný z nich nevykazoval sebemenší známky „antifanouškovství“.

A je to tady! Zaznívají první tóny písničky Übers Ende der Welt (O konci světa) a postupně se nám objevují Gustav, Tom, Georg... a nakonec se na pódium doslova vrátil vždy usměvavý a energický Bill!! Věd'u jeho příchod tak zaskočil, že dokonce uronila i slzu. Naštěstí se brzy uklidnila a my se mohly naplno věnovat prožitku z bezva muziky.

Atmosféra koncertu byla úžasná. Kapela hrála převážně songy z nového alba Zimmer 483 (Pokoj 483), například hned na začátku jsme si všichni pobřečeli u nádherného ploužáku Spring nicht (Neskákej), ale ani staré dobré hitovky jako Schrei (Křič) nebo Durch den Monsun (Projít monzunem) nesměly chybět. Právě při těchto vypalovačkách se hala otřásala sborovým zpěvem 10 000 fans.

Už trapně brzy (celá akce trvala jen něco přes dvě hodiny) nám Billda oznámil, že zazní poslední písnička. Ale kluci pro nás měli příjemné překvapení. Po kratičké přestávce vyplněné hromovými protesty se znovu vynořili ze zákulisí, vzali do rukou akustické kytary a zahráli ještě asi 4 ploužáky, mezi které zařadili opět známou hitovku Rette mich (Zachraň mě), při níž nezůstalo oko suché. Pak se zvedli, a nenávratně zmizeli pod pódiem. Tentokrát je už mohutné skandování fanoušků neobměkčilo. Ačkoli nepatřím do klubu ortodoxních fanoušků této skupiny, byl to opravdu silný zážitek, který ve mně zůstane celý život. A musím říct, že koncert měl jedinou chybu... skončil.

O korunu Karla IV. – celoroční hra ve Slavkovicích

Od září letošního roku jsme se přenesli několik století zpět a začali poznávat život ve středověku. Na celý rok se z nás stali rytíři, panoši, pážata, dvorní dámy, kuchaři, stavitelé, kuchtíci...

Nejprve naši malou školičku navštívil samotný král Karel IV. Na nádvoří (v naší horní chodbě) dal shromáždit všechny obyvatele, aby mu pomohli vybrat nástupce. Už je opravdu stár a unaven a rád by předal království mladému, chytrému a odvážnému muži či dámě. Poprosil nejšlechtetnější rytíře o pomoc, aby se rozjeli po širokém kraji a našli nového krále či královnu všech ctností.

Rytíři přivedli 5 odvážných mužů a žen. V naší škole to byli všichni čtvrtáci – 3 kluci, 2 dívky a ti vedli každý svoje království. Co by byli panovníci samotní bez svých rytířů, dam, kuchařů, komorných, sluhů? Každý si vylosoval svoje ovečky a to tak, že v každé družině musel být prvňák, druhák a třeták. Protože všech dětí letos na škole je 26, mají 4 družiny 5 členů a jedna má 6 členů.

Všech 5 králů se svými družinami budou mezi sebou bojovat v různých disciplínách, získávat body a diamanty do svých královských korun. Jen nejlepší družina dosadí svého krále. Úkoly jsou zadávány každý měsíc, v červnu se rozhodne.

- **Říjen** **Koruna**

Každá družina si určila barvu svého království, erbu, koruny a pláště. Ve své barvě si vyrobili korunu na hlavu.

- **Listopad** **Získání 1. diamantu do královské koruny**

V tomto měsíci šlo o diamant, který získá družina po výrobě ochranného štítu. S tímto úkolem pomáhali rodiče, většinou tatínci. Výsledkem je krásná práce.

• **Prosinec Získávání 1. ctnosti - Vzdělanost**

Dovídáme se, že se Karel IV. jmenoval Václav, že v 6 letech odjel za vzděláním na francouzský dvůr, kolik ovládal jazyků, jaké země procestoval...

K získání této ctnosti je zapotřebí naučit se co nejvíc států v Evropě a určit jejich hlavní města (záleželo na strategii „králů“, jak určí mezi své poddané počty států podle schopností). Správnou odpovědí získáváme body do svého erbu.

• **Leden Získávání 2. ctnosti - Bojovnost**

Každý, kdo se chtěl stát rytířem, musel být velký a statečný bojovník. I my jsme zkusili bojovat proti ostatním družinám a to v postřehu (vybíjená) a v souhře (přehazovaná)

Po napínavých utkáních do erbu každé skupiny přibýly další body.

• **Únor Získávání 3. ctnosti - Rytířskost**

Pokračujeme ve znalostech o rytířích – dovídáme se, jak dlouhá cesta byla, než se z pážete stal rytíř. Co chránilo rytíře v boji, jak probíhalo pasování na rytíře a jak vypadaly rytířské turnaje.

Poté v naší tělocvičně probíhá velká slavnost – souboj rytířů. Král a členové jeho družiny navlékají přilby, berou do ruky „dřevce“ a nasedají na „koně“. Rytíř cválá ke šňůře s kolečky (trofej) a dřevcem se ho snaží sundat. Vítězí to družstvo, které získá nejvíc trofejí.

Po turnaji každou družinu čeká rytířský test. Tady již záleží na každém z nás, co si zapamatoval nebo přečetl na našem „nádvoří“. Správné odpovědi opět zvyšují šanci na výhru krále.

• **Březen Získání 2. diamantu do královské koruny - stavba středověkého hradu**

K získání dalšího diamantu na korunu bylo vytvoření vlastního hradu ze starých krabic, krabiček, roliček, kartónů. Najednou z nás byli architekti, projektanti, dělníci, stavebníci, natěrači. Vytvořili jsme krásné, pozoruhodné a důmyslné stavby, kde nechyběly padací mosty, studny, brány, věže, střílny, ba i zásobárny vody.

V příštím čísle vám napíšeme, jak jsme v dubnu plnili další ctnost – kuchtění.

Kamarádi ze Slavkovic

Školní družina Slavkovice

V předešlém čísle jste se dozvěděli, jak jsme si v loňském roce užívali čas strávený v naší školní družině ve Slavkovicích. Chcete se dozvědět, jak se bavíme letos?

Sotva jsme se trochu vzpamatovali z prázdninového lenošení a zvykli si na školní režim, dohodli jsme se na průběhu letošní celoroční hry. Jmenuje se **Člověče, nezlob se!** a jejím mottem, které nás všemi činnostmi bude provázet, je: **ÚSPĚCH TĚ POTĚŠÍ, NEÚSPĚCH NAŠTVE, ALE PŘESTO - ČLOVĚČE, NEZLOB SE A HREJ DÁL!**

Hlavní akcí měsíce **října** bylo „Bramborování“. Abychom si uvědomili, jak široké využití brambory z naší Vysočiny mají, věnovali jsme jim celý týden. V pondělí jsme si pověděli o jejich původu, naučili se o nich nějaké básničky a pak jsme tvořili bramborová tiskátka. Další den jsme brambory

poznávali všemi smysly mezi dalšími potravinami. Pak jsme si krásně vymýšleli: kde asi je Bramborové království? Jak to v něm vypadá a jak se může jmenovat král této země? Nakonec jsme všechno společně namalovali. Středa byla náročná – čekalo nás zápolení v Bramborové olympiádě. Bavily nás disciplíny jako hledání brambor schovaných po zahradě, sbírání brambor do košíku na čas, překážková dráha s bramborem na tácku nebo srážení kuželky bramborem. Na závěr jsme běželi bramborovou štafetu. Následující den byl tvořivý – přinesli jsme si brambory a spoustu přírodnin a vyráběli skřítky Bramborníčky. Nejvíce jsme se těšili na pátek, protože jsme si povídali, jaké dobroty kdo doma z brambor připravuje, a nakonec jsme si společnými silami jednu pochoutku udělali – pečené lupínky v troubě.

V **listopadu** jsme se zaměřili na naše zdraví. Často jsme si hráli na „nemocnici“ a naučili se pojmenovat různé úrazy, nemoci, ovazovat rány. Také jsme zkoušeli, jak bychom dokázali přivolat pomoc a sami ji poskytnout. Nezapomněli jsme také na to, že důležitým prvkem při ochraně zdraví je hygiena a otužování. Velkým pomocníkem a zajímavým zpestřením nám byly pracovní sešity *Už vím (pracovní sešit pro prevenci dětských úrazů)* a videokazety z balíčku pomůcek (*projekt Dětství bez úrazů*).

Předvánoční **prosinec** probíhal ve znamení každodenního posezení a povídání u adventního kalendáře. Vytvořili jsme spoustu přáníček a dárečků pro kamarády a blízké. Nezapomněli jsme ani na krmítko a nadílku v lese u krmelce.

Leden nás zaskočil počasím bez sněhu a my jsme si nemohli užívat zimních radovánek na našich oblíbených místech. Místo toho jsme chodili do lesa a pozorovali přírodu v zimním spánku, povídali si zajímavosti o zvířatech a měsíc jsme zakončili vědomostní soutěží „Zvířátka a Slavkovští“.

V **únoru** jsme se přenesli do světa pohádek. Nejenže jsme si povídali o oblíbených pohádkách, pohádkových hrdinech a jejich vlastnostech, ale připomněli jsme si nejznámější autory, kteří pro nás pohádky sbírali či napsali. Sami jsme si na pohádky hráli, převlékali jsme se do kostýmů a dramatižovali známé pohádky. Pak jsme zkoušeli svoje dovednosti při „souboji s drakem“ (přetahování lanem a házení na cíl), při „námluvách u princezny“ (soutěž v řešení hádanek a skládání puzzle na čas) a vše jsme zakončili pohádkovým testem, kde se prověřilo, jak známe naše české pohádky a pohádkové filmy. Podle dosažených bodů bylo uděleno ocenění: Řád perníkové chaloupky, Řád kouzelného prstenu a Řád děda Vševeda.

Březen byl kratší o jarní prázdniny, a i potom jsme se věnovali volnému času – co nejraději děláme, jaké máme koníčky, jaké hry rádi hrajeme a jaké sporty nás baví. Chodili jsme také pracovat na počítači, protože i ten dnes k zábavě dětí patří. Naučili jsme orientovat v programu Grafické studio pro děti a vytiskli jsme si vlastní výtvary. Poslední týden v březnu jsme nazvali Týden zubů a kromě základních informací jsme si probírali a řešili pracovní listy Zdravé zuby pro 1.–5. ročník. Téměř všem se podařilo listy doplnit správně a mohli obdržet diplomy a samolepky.

Duben přinesl nádherné počasí, takže jsme co nejvíce času trávili na hřišti a v lese. Vyhlásili jsme akci „Jaro dělá pokusy“ a naseli si do ozdobených mističek různá semínka rostlin a květin. Vše po-

zorujeme, zapisujeme do kartiček a těšíme se, jak si je později vysadíme doma do hlíny a budou nám dělat radost. Nezapomněli jsme ani na Den Země a upravili okolí naší školy a zahrady.

Květen budeme prožívat s myšlenkami na naše maminky – budeme přemýšlet, jak jim co nejvíce pomáhat a dělat radost, nacvičíme si vaření nějakých dobrot a drobné ruční práce a vyrobíme jim dárečky.

V **červnu** vyhodnotíme celoroční hru a tradičně se necháme překvapit programem čtvrtááků, kteří se s námi loučí.

A pak honem na PRÁZDNINY!

Děti ze školní družiny ve Slavkovicích

TÝDEN BEZPEČNOSTI SILNIČNÍHO PROVOZU

Mgr. Pavlína Poláčková

Ve dnech 23.–29. dubna 2007 se uskutečnil z podnětu OSN a WHO (Světová zdravotnická organizace) **Globální týden bezpečnosti silničního provozu**. Jeho hlavním cílem byla propagace činností vedoucích k prevenci dopravních úrazů.

Ani naše škola nezůstala stranou a aktivně se do této akce zapojila. Ve spolupráci s městskou a státní policií vyrazilo do ulic pět skupin žáků vybavených tzv. „dopravním zákonem dětské policie“,

který pro ně policisté připravili. Úkol byl jednoduchý - sledování přestupků, kterých se řidiči nejčastěji dopouští – a že jich bylo... Jedné skupině se podařilo za hodinu a půl zapsat rekordních 23 přestupků. Vše se pro tentokrát obešlo bez blokových pokut a ztrát obáváných „bodíků“. S prázdnou ale řidiči neodjížděli – v případě, že se žádného přestupku nedopustili a i povinná výbava automobilu včetně

použití bezpečnostních pásů byla bez chybičky, dostali krásné usměvavé sluníčko s poděkováním, že dodržují bezpečnostní předpisy. Takových řidičů bylo ale setsakramentsky málo. V opačném případě to bylo mračící se sluníčko s dovětkem, že riskují přinejmenším uložení blokové pokuty. Zamračené sluníčko nezbylo dětem ani jedno.

Jen pro zajímavost - jakýžto paragraf byl nejčastěji porušován? Jednoznačně používání bezpečnostních pásů. Děti zjistily, že řidiči v zapínání bezpečnostních pásů přímo „propadají“ – opravdu bohužel v tomto směru ČR patří čtvrté nejhorší místo v Unii.

Dvě skupiny dětí navštívily i policejní stanici, oblékly si neprůstřelnou vestu, jejíž váha mnohé nepříjemně překvapila, omrkly celou předběžného zadržení a vyzkoušely účinnost policejních vysílaček. Putování zakončily v místní hasičské zbrojnici a potěžkaly si hydraulické nůžky členů hasičského sboru a samy na vlastní kůži pocítily, že manipulace s nimi nepatří zrovna k nejjednodušším.

Děti se vrátily do školy obohacené o spoustu nových poznatků, nestaly se pouze pasivními příjemci informací, ale aktivně se zapojily a přemýšlely, což je jedna z forem učení programu Tvořivá škola, jejíž cestou se naše škola vydala, takže vlastně spojily příjemné s užitečným. Pochopily, že práce policistů není tak úplně jednoduchá – ne každý řidič se totiž při kontrole dokáže chovat úplně slušně. Porušení pravidel silničního provozu bylo opravdu hodně a už teď se děti těší na další podobná setkání.

Díky patří i příslušníkům městské a státní policie, kteří akci připravili a po celou dobu trpělivě naslouchali dětem a odpovídali jim na mnohdy všetečné otázky.

A jak se akce líbila samotným dětem?

I Když nám paní učitelka oznámila, že bude dopravní akce, tak jsem si řekla, co to bude za hloupost. Ale potom to bylo jinak. Prvně jsme šli všichni do kreslárny. Přišli policisté a jejich velitel nám začal povídat o zákonech. Potom jsme se rozdělili do družstev. Dostali jsme naši paní učitelku, dva policisty a papír, na kterém byla popsána trasa naší cesty. Já jsem se stala zapisovatelkou naší skupiny (na závěr jsem za to dostala propisku).

Kontrolovali jsme auta a rozdávali jsme řidičům rozesmátá a zamračená sluníčka. Byli jsme na spoustě míst, ale nejvíce si pamatuji místo u budovy Policie ČR. O kousek dál zaparkoval řidič svoje auto na chodníku, potom nasedl do auta a vzápětí ho stopl jeden policista z naší skupiny. Ten řidič vystoupil a začal se dohadovat, že žádný přešupek neudělal.

Jestli mě bavilo více rozdávat zamračená nebo rozesmátá sluníčka? Samozřejmě zamračená, alespoň jsem měla co zapisovat. Ale den to byl krásný. Na takový den nikdy nezapomenu. Děkuji páním policistům, že tuto akci pro nás připravili.

Kateřina Novotná, 4.A

- | V 6.20 otvírám oči a jdu si chystat batoh. Moc se těším do školy na dopravně bezpečnostní akci, která bude trvat celé dopoledne. Se třídou jsme šli do kreslírny, kde byly i ostatní třídy. Velitel policie nám řekl, kde a co budeme kontrolovat.

Podle výsledku řidičů jsme rozdávali buď sluníčko s úsměvem, nebo zamračené. Všichni byli příjemně překvapení, až na jednoho. Nejčastější přestupky byly zákaz parkování a špatné parkování. Stihli jsme i prohlídku policejní stanice. Toto dopoledne se mi velmi líbilo.

Lucie Machová, 4.A

- | 25. dubna 2007 měly třídy 4.A, 5.A a 5.B den s policií. Všichni jsme se shromáždili v kreslárně. Chvilí jsme čekali a pak přišlo asi 10 policistů a jedna policistka. Chvilí nám povídali o zákonech. Pak jsme se rozdělili do pěti skupin. Každá skupina měla jinou trasu. My jsme byly skupina 2. Měli jsme paní policistku.

Šli jsme kontrolovat, jestli jsou řidiči připoutaní, jestli svítí, neparkují na trávníku apod. Měli jsme sluníčka (něco jako pokuty), které se usmívá nebo mračí. Občas jsme nějaké auto zastavili a prozkoumávali jsme doklady. Rozdali jsme většinou usmívající se sluníčka.

Došli jsme také k policejní stanici a mohli jsme si to tam prohlédnout. Viděli jsme vyslýchací místnosti, neprůstřelné vesty apod. Na zpáteční cestě jsme se ještě chvíli stavili u hasičů. Když se nás pan policista na závěr zeptal, jestli se nám to líbilo, odpověď zněla ANO!!!

Jana Knapčoková, 4.A

- | V měsíci dubnu byl zahájen policejní týden. 25. duben byl pro mě výjimečný den a velmi jsem se na něj těšila. Tento den jsme v doprovodu dvou policistů strávili celé dopoledne hlídkou a kontrolou vozidel. Byla nám určená trasa, kde jsme s pomocí policistů zastavovali vozidla. Z každé skupiny byly vybrané dvojice, které měly samolepky – úsměvnou a zamračenou. Policista zastavil vozidlo a my jsme mohli zkontrolovat, zda má řidič vše v pořádku nebo ne. Podle toho jsme mohli dát nálepku.

Pan policista mi nabídl, jestli chci sama zkontrolovat technický průkaz. Vysvětlil mi, na co se mám dívat, aby bylo vše v pořádku. V tuto chvíli jsem si připadala jako opravdový policista, který má zodpovědnost a budí respekt. Náhle jsem byla dospělá a v hlavě mi začala kroužit myšlenka, že by se mi to líbilo jako povolání. Většina řidičů v naší skupině dostala úsměvnou nálepku, ale byli i tací, kteří dostali zamračenou. Vzali to s úsměvem, protože byli rádi, že unikli pokutě.

Celé dopoledne uteklo jako voda a my jsme se vraceli do školy. V kreslárně jsme se s policisty rozloučili a šli jsme na oběd. Tato akce se mi moc líbila a doufám, že se v příštím roce bude opakovat.

Dominika Kaštánková, 5.B

ČARODĚJNICE

NA PRVNÍM STUPNI

ČARODĚJNICKÝ DEN NA PŘÍSTAVBĚ

V pátek 27. dubna 2007 se na přístavbě strašilo. Opravdu. Nejen děti se proměnily v různé čaroděje a čarodějnice, kouzelníky a všelijaká strašidla, ale i některé paní učitelky byly zaklety v ježibaby. O přestávkách probíhal rej čarodějnic ve všech poschodích.

V 1.B to vypadalo hrůzostrašně. Místo paní učitelky přišla ošklivá rozcuchaná ježibaba s bradavicí na nose a přiletěla dokonce na koštěti. Děti se také rázem změnily v strašidelné postavičky a začalo se vyučovat, tedy lépe řečeno čarovat.

Český jazyk začal představením jednotlivých bytostí a následně pokusem o bublající příšeru, která nakonec nebyla až tak strašidelná a bublavá, jak všichni očekávali. Četli jsme tajemná slova a věty z tabule a vyprávěli jsme si o tradicích a zvycích, které se u nás dějí právě v tajemnou „fili-pojakubskou noc“ z 30. dubna na 1. května. Povíдали jsme si také o tom, jak večer čarodějnic prožívají děti doma. Zajímavé však bylo téma „Čeho se bojím?“. Po rušné diskuzi měl každý za úkol zapsat černou tužkou, čeho se bojí a vše dotvořit příslušnou kresbou.

V matematice jsme vymýšleli strašidelné slovní úlohy, např.: Na obloze letí 10 čarodějnic a 3 čarodějové. Kolik jich letí dohromady? Pak paní učitelka = čarodějnice kouzlila příklady z klobouku. V pracovních činnostech jsme se pustili do společného díla. Na připravený dřevěný kříž jsme oblékali a dotvářeli postavu babky Rampušačky v nadživotní velikosti. Babu jsme pak společně vynesli a vystavili ve vestibulu na přístavbě.

Jak mávnutím kouzelného proutku vše skončilo a den byl za námi. Všichni se zase proměnili, popřáli jsme si krásné čtyři dny volna a šli domů.

Mgr. Šárka Zdražilová

ČARODĚJNICKÝ DEN VE 4.A

„PĚT JEŽIBAB S JEDNÍM UCHEM LETÍ, LETÍ NAD POTOKEM, LETÍ JAKO HEJNO PTÁKŮ, PĚT JEŽIBAB NA SMETÁKU...“

Ne pět ježibab, ale spousta čarodějnic, čarodějů, kouzelníků a kouzelnic prolétla naší školou v čarodějnický pátek 27. dubna 2007. I třída 4.A se v tento den proměnila v čarodějnickou třídu. Všude

byla samá pavučina, pavouci, netopýři a i třídní kniha se na tento den změnila na lexikon kouzel. Do školních lavic se slétli čarodějové a čarodějnice z blízkého i dalekého okolí. Přilétla i sama velevážená čarodějnice z Vepřova.

V kouzelné hodině slohu se nejprve všichni představili a potom opisovali čarodějnickou hymnu, kterou si na závěr této hodiny zazpívali. A jako správné čarodějnice i čarodějové zpívali vleže se zkříženými prsty na rukou a překříženými nohama, protože jenom tak se zpívá ta pravá čarodějnická hymna. Á pardon – skřehotá! A že všichni skřehotali opravdu skvěle.

Potom si dali svačinku, někteří ji měli vydatnou – hady, lidské oči apod. Po svačince je čekala čarogeometrie. Tentokrát se snažili po vzoru pavouků sestrojít pavoučí síť. Nejprve ji rýsovali a zkoumali matematické zákonitosti sestrojení takové pavučiny. Komu se to podařilo, tak byl oznámkován (všichni se těšili na ohořelé známky) a zkoušel vyrobit pavučinu z drátků, kterou si potom vyzdobil svoji sklenici. Také se snažili vymýšlet a kreslit pavouky.

Nejvíce soustředění a magické energie bylo potřeba ve třetí hodině, kdy každý na papír sepsal „své špatné já“, které měl za úkol o „čarodějnicích“ v pondělí upálit. No a úplně poslední věc, kterou čarodějové, čarodějnice, kouzelníci a kouzelnice v tento den probírali, byla zvířátka. Třídili je do skupin – savci, hmyz apod. Každý si na závěr vyráběl „mazlíčka“ do své sklenice. A pak už nadešel čas se vrátit do svých chatrčí, doupat a skrýšit.

Mgr. Jaroslava Truksová

ČARODĚJNICKÝ DEN VE 4. B.

V pátek 27. dubna 2007 se hned po ránu naše třída proměnila v čarodějnický slet. Čarodějnice soutěžící o nejoriginálnější masku se předváděly jedna přes druhou. Hodnotili jsme čarodějnické obrazy i taneční kreace.

V matematice jsme počítali kouzelnické příklady a v hodině čtení byly připraveny příběhy plné čar a kouzel. V hodině slohu se všichni snažili napsat co nejzajímavější příběh s čarodějnickou tematikou. Roztančený den se všem líbil a jeden z kouzelnických příběhů přikládáme.

Mgr. Ivana Fousková

Kouzelník na bowlingu

Doufám, že jste čaroděje na bowlingu ještě neviděli! No to bych vám teda určitě nepřál, ale k věci. Takže čaroděj na bowlingu není nic příjemného. Nejdřív se naučí podváděcí kouzlo, aby vyhrál. Když hází, tak si přeříká zaklínadlo, shodí všechny kuželky a pak lehce vyhraje. A když vás potom za to, že jste prohráli, pozve přátelsky na oběd a vy si objednáte pití, tak vám tam přikouzlí pavouky a jiné nestvůry. A vy je vypijete, aniž byste to věděli! Blee!!! No fuj! Do jídla brouky a šváby. A tak vám radím – nechodte s čarodějem na bowling!!!

Roman Dvorský, 4. B.

22. DUBEN DEN ZEMĚ

Mgr. Pavlína Poláčková

Poprvé jej uspořádali američtí studenti a jejich cílem bylo prosazení nových ekologických zákonů a zvýšení rozpočtu na ochranu životního prostředí. Z pohledu historického je to vlastně nedávno - stalo se tak v roce 1970, z pohledu praktického se za tuto poměrně krátkou dobu podařilo udělat hodně pro ochranu životního prostředí. Pořád je to ale málo! V České republice tento den zaujal své místo v kalendáři až v roce 1990 a od té doby probíhají každoročně různé akce na podporu ochrany životního prostředí na Zemi.

Při této příležitosti se uskutečnil den otevřených dveří v **čistírně odpadních vod** v Novém Městě na Moravě, která je po čerstvé rekonstrukci. Tuto akci si nenechaly ujít všechny páté třídy a čistírnu navštívily. Seznámily se se základní problematikou čištění odpadních vod, prošly si cestu špinavé vody vedoucí od člověka zpět do přírody. Dozvěděly se, že město je zásobováno vodou z přehradní nádrže Vír, že kanalizační sítě se špinavá voda odvede na čistírnu, tady se nejprve z vody oddělí písek a poté protéká přes úzké mříže nazývané česle, kde se zachytí všechny velké odpady.

Děti nakoukly s nakrčenými nosíky (kvůli nelibé „vůni“) také do objektu, kde dochází k oddělení tzv. shrabků – tedy věcí, které do vody rozhodně nepatří a přesto se tam třeba vinou člověka dostaly. Omrkly velké nádrže, kde se drobné mikroorganismy živí rozpuštěnými nečistotami při pravidelných dodávkách vzduchových bublinek (to je tzv. biologické čištění). Nastoupily na kratičkou jízdu po jedné kruhové nádrži, kde se již usazovaly vločky nečistot jako kal, který se poté dále zpracovává a využívá především jako hnojivo.

Svoji pouť areálem zakončily u potoka, kam odchází vyčištěná voda. A že je čistá, tak o tom není pochyb, protože v potůčku žili po jistou dobu pstruzi (než je spořádaly k obědu vysazené vydry říční) a ti „kamarádi“ opravdu jen s čistou vodou.

Celý proces čištění kontrolují pracovníci vodárenské společnosti, je možné jej řídit nejen manuálně u každého objektu zvlášť, ale i počítačově z měkoučké kancelářské židle.

Co si z této prohlídky odnesly děti? Kromě lehce zmrzlých tváříček a zimou namodralých prstíků, protože počasí nebylo zvláště příznivě nakloněno a bylo poměrně chladno, snad alespoň to, že nejen do záchodu, ale ani do kanálu nemají házet žádné pevné předměty, nepatří tam ani rozpouštědla, oleje z fritovacích hrnců a další nebezpečné látky, protože přírodní zdroje vody je třeba chránit a né vědomě znečišťovat!

Rozcvičky podruhé

12. dubna 2007 se na přístavbě naší školy konaly již druhé Rozcvičky pro kluky a holčičky. V 15.00 hodin se dvě první třídy začaly plnit budoucími školáky, kteří si přišli zahrát na školu společně se svými rodiči a sourozenci. V obou třídách čekal na děti opět bohatý program.

V 1.A si děti hrály s pohádkou. Poznávaly ilustrace pohádkových knih, pak si namalovaly perníkovou chaloupku, o které si nejdříve poslechly písničku, a pak společně dovyprávěly celou pohádku. Následovala pohádka O veliké řepě, kterou tentokrát budoucí prvňáčci zahráli. Pak jsme procvičovali prstíky básničkou Ťuká, ťuká deštík, aby mohly děti vymalovat krtečka, jednu z postavíček z večerníků. Při vymalování obrázků některé děti překonaly trému a zpívaly písničky či recitovaly básničky. Během hodiny jsme se ještě naučili písničku a taneček O žabičce.

V sousední první třídě si děti nejprve jako v opravdové škole vyzkoušely, jestli nezapomněly, co se minule naučily. Milým překvapením bylo, že pohádku Princeznicka na bále uměly všechny. Potom jsme si poslechli písničku, ve které byl náš nový kamarád – motýlek. Zopakovali jsme si s ním barvy a pořadí. A protože ve škole jsou i jiné vyučovací hodiny, jako třeba výtvarná výchova nebo pracovní činnosti, vyrobily si děti motýlka na kolíčku. Všem se moc podařilo. Na závěr hodiny jsme si zahráli obměnu hry molekuly. Děti se staly motýlky a měly v daném počtu usednout na kytičku. Na závěr přišla písnička a hodina opět utekla jako voda.

Příjemné odpolední setkání uběhlo a nastal čas se rozloučit. Rodiče budoucích prvňáčků čeká ještě jedna schůzka v měsíci červnu, na které dostanou podrobné informace o vybavení dětí při vstupu do školy. Už se moc těšíme na září, kdy se školní lavice naplní moc šikovnými novými žáky.

Mgr. Ivana Fousková a Mgr. Marcela Žďánská

Tvořivá dílna

Před Velikonocemi čekala na děti velikonoční Tvořivá dílna. Toto odpoledne se sešli všichni - malí i velcí a čekalo je vyrábění v kreslárně. Zdobili různými způsoby vajíčka – krupicí, ubrouskovou technikou, barvami, mákem apod. Kdo zvládl obejít všechny stoly, tak si domů odnášel pět ozdobených vajíček. Některá byla na pověšení a jiná na špejli.

Další týden se děti učily zdobit trička savovací technikou. Moc je to bavilo. A i prvňáčci zvládli tuto činnost moc dobře a vyrobili si hezká trička. Na konci dubna se zase děti vyřádily při práci s hlinou. Vyráběly čarodějnice.

Mgr. Jaroslava Truksová

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 44 – květen 2007

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková

Eliška Kuběnová, Dita Niesnerová, Žaneta Šimová, Jana Ambrožová, Lucie Ptáčková, Adéla Šujanová

Katka Houserová, Marie Měcháčková, Dominika Kutílková, Kristýna Jančíková, Barbora Dutková

Vlasta Janíčková, Andrea Žváčková, Tomáš Novotný, Vojtěch Večeřa

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 44 vyšlo 17. května 2007 v nákladu 35 výtisků